

Heks Nienke
en de
vogelverschrikker



“Heks Nienke en de vogelverschrikker.”

Geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris voor kinderen rond 8 jaar.

Waarom ergens lid worden of betalen?

Alle geschreven kinderboeken van bovenstaande auteur zijn zonder reclame of gebedel voor goede doelen of stichtingen gratis voor eigen gebruik te downloaden of te printen van kinderboek-online.nl

[Let op de voorwaarden op bovenstaande site.](#)

Deze kindvriendelijke site is voorzien van kindveilige keurmerken.

[Wereldwijd geregistreerd.](#)



Bladzijde	Hoofdstuk
3	1 De grote vakantie is begonnen.
7	2 Samen op vakantie.
10	3 De vogel - verschrikker.
14	4 Rietje snuffelt rond.
18	5 Rietje tovert.
23	6 Nienke is boos.

HOOFDSTUK 1

DE GROTE VAKANTIE IS BEGONNEN.



“Hoera, de grote vakantie is begonnen!” schreeuwt Bernard op het schoolplein.

Hij loopt dolblij naar huis.

Thuis gooit hij zijn schoolspulletjes neer.

“Gaan wij deze vakantie nog ergens naartoe?” vraagt hij aan zijn moeder.

“Nee, we hebben het krap,” antwoord zij.

“Er is simpel - weg geen geld om uit te gaan.

Vraag aan tante Nienke of je mag logeren.”

Bernard is stil, hij denkt na.

Dat' lijkt hem best een goed idee!

Het is altijd' leuk bij tante Nienke.

Zij woont op het platte - land.

Zij heeft geiten, kippen en andere dieren.

Zij heeft ook een groente - tuin.

Bernard vindt het reuze leuk dat tante Nienke een tover - heks is.

Zij heeft in haar stal een stalen kast met tover - poeders. Er staan ook tover - boeken.

Wel - licht kan hij daar weer iets uit leren.

“Ik ga haar mailen mama,” roept hij. (zeg melen)
“Misschien mag ik de hele vakantie logeren.
Dat zou leuk zijn, dan hoef ik mij niet te vervelen.”

“Ja, doe jij dat.
Ik moet werken en jouw vader is ook niet de ge - zellig - ste.
Het lijkt mij leuk voor jou.
Je kunt beter daar’ in de buiten - lucht zijn, dan je hier te moeten vervelen.
Het is binnen - kort toch stil in onze buurt.
De meeste kinderen gaan dan op vakantie.
Het is jammer dat wij geen geld hebben om ergens naar - toe te kunnen.
Wij kunnen zelfs niet naar een pret - park.
Ons geld is nodig voor ons huis - houden.”

Bernard holt naar zijn kamertje.
Hij zendt meteen een berichtje naar heks Nienke.



Algauw krijgt hij een bericht terug:

Lieve Bernard,

*Natuurlijk' kun jij deze vakantie komen.
Neem een vriendje mee dan kunnen jullie samen
veel plezier maken.
Misschien mag jij wel 6 weken blijven.
Liefs tante Nienke.*

Een vriend meenemen lijkt Bernard wel wat.

“Ik ga even naar de overkant mama, misschien mag David mee.”

Bernard holt het huis uit, maar nog geen twee minuten later staat hij alweer voor zijn eigen huis - deur. David mocht niet mee.

Zijn ouders hadden zelf plannen voor deze vakantie.

Daarom holt Bernard op een draf naar Ko.

“Ik vraag het aan Ko,” denkt hij: “dat is ook een goede vriend.”

Algauw staat hij voor Ko zijn deur.

Hij belt aan.

Ko zijn moeder doet open: “hallo Bernard!” roept zij: “hoe gaat het met jou?

Ik heb je al een tijd niet gezien. Kom binnen.”

Zij gaat verder: “Ko is naar zijn sport - club,
daar is een feest, hij komt over twee uur thuis.”

“Mag ik u iets vragen mevrouw?
Mag Ko mee op vakantie naar de boerderij van
mijn tante?”

“Dat zul jij hem zelf moeten vragen.
Wanneer gaan jullie?”

“Misschien morgen al, wij mogen de hele zomer -
vakantie.”

“Hij kan maar twee weken want wij gaan ook nog
dagjes weg.
Hij mag de laatste twee weken, is dat goed?”

Bernard reageert teleur - gesteld.

“Jammer, ik had het leuk gevonden als hij de hele
vakantie mocht logeren.

Zeg hem maar niets, ik vraag het wel aan Rietje.
Ik vraag aan Rietjes vader of zij de hele vakantie
mee mag.

Sorry mevrouw, ik vraag haar wel mee.
Vertel niet aan Ko dat ik hier ben geweest.”

Bernard holt naar Rietjes straat.
Zou zij mee mogen?

HOOFDSTUK 2 SAMEN OP VAKANTIE.

Rietje pakt haar spullen in.
Zij pakt van alles uit haar kast.



Zij vult haar koffers en tassen.
Het lijkt wel alsof zij een jaar weg - gaat.
Haar vader zegt er niets van, hij is blij dat Rietje
een fijne vakantie krijgt.

Als zij bij Nienkes boerderij aankomen worden zij door de hond begroet.

Het dier springt dol - blij tegen hen op.

Bernard aait het vrolijke dier.

Dan pakt hij zijn tassen uit de auto.

Nienke wacht bij haar voor - deur.

Zij kent Rietjes vader en nodigt hem uit om binnen thee te drinken.

Bernard en Rietje willen geen thee, zij brengen hun koffers en tassen meteen naar boven.

Zij willen hun slaap - plekje zien.

Nienkes huis is eigenlijk te klein.

Toch staat er in Nienkes kamer een extra bed voor Rietje.

Bernards lucht - bed ligt op de over - loop.

(het gangetje boven voor Nienkes slaap - kamer)

Als de kinderen hun bedden hebben gezien, zijn zij allebei dik tevreden.

Boven maken zij alvast plannetjes voor hun vakantie.

Rietjes vader roept onder aan de trap.

“Rietje! Meisje! Ik ga naar huis!”

“Rietje, zul jij luisteren naar tante Nienke en gehoorzaam zijn? Mail mij als je naar huis wilt?

Dag schatje, krijg ik nog een knuffeltje?”

“Gaat u nu al papa?” roept Rietje bovenaan de trap. Zij draaft de trap af en omhelst haar vader.

Nienke vraagt: “nu jullie toch beneden zijn, wil ik even zeggen dat ik nog moet winkelen. Gaan jullie mee of ga ik alleen?”

“Ik wil uw groente - tuin harken,” zegt Bernard. Rietje? Jij wilt dat toch ook? Mogen wij radijsjes eten tante Nienke?”

“Kan ik jullie vertrouwen? Zullen jullie geen stoute dingen doen?” “Nee tante Nienke,” antwoord Bernard.

“Ja, jullie mogen radijsjes eten. Goed, dan ga ik nu, anders word het te laat. Tot straks.”

Nienke loopt naar haar auto en stapt in.

“Niet stout zijn hè? Geen grapjes uithalen,” roept zij de kinderen toe.

Haar auto rijdt het erf af en verdwijnt in de verte.

“Haal jij de harken?” vraagt Bernard. “Ze staan in de schuur.”



Rietje rent naar de schuur.

HOOFDSTUK 3 DE VOGEL - VERSCHRIKKER.

In de schuur staat de stalen kast met de tover - poeders en de tover - boeken wijd open. Een geschrokken kip fladdert eruit en die rent meteen naar buiten.

Rietje ontdekt de tover - boeken, zij wil erin kijken. Zij besluit om eerst de harken naar Bernard te brengen en hem te helpen.

De tijd gaat snel en zij zijn nog volop aan het harken als Nienke weer voor hun neuzen staat.

“Het ziet er al mooi uit,” kraait zij.

“Hebben jullie al radijsjes geproefd?”

“Ja dat wel tante Nienke, maar wij hebben veel last van alle vogels hier.

Zij zijn zo brutaal! Kijk, daar zijn ze weer.

Zij laten ons niet eens rustig harken, zij vreten alles kaal!” moppert Bernard.

“Hier moet u kijken!

U houdt geen worteltje over.

Van dit stekje is er alleen een half steeltje over.”

“Ja ik zie het, ik heb hier ook last van slakken.

Ik doe alle moeite om die vogels te verjagen.

Waarom eten die vogels geen slakken?”



Zij zucht: “tja, ik heb wel een vogel - verschrikker maar die is nog niet af.

Zij vraagt lief: “misschien..., als ik jullie lief aankijk, willen jullie hem dan afmaken?”

Hij ligt boven - op de stalen kast in de schuur.”

“Dat wil ik best,” kirt Rietje.

“Ik heb op de overloop een rieten mand met lapjes staan.

Dan kunnen jullie hem aankleden.

Willen jullie dat voor mij doen?

Dan hoeven jullie je morgen niet te vervelen.

Ga maar kijken.”

Rietje rent als eerst naar de schuur.

Bernard loopt haar op zijn gemak achterna.

Rietje denkt: “ik wil zo graag in die tover - boeken lezen. Kon ik maar toveren.”

Plotseling staat Bernard in de schuur.

“Vind jij ze interessant?” vraagt hij.

“Nee, ik kijk niet naar die boeken hoor!
Ik kijk of ik op de kast kan klimmen, die kast is zo
hoog!” jukt Rietje geschrokken.

“Kun jij erbij?

Kun jij de vogel - verschrikker pakken?”

“Er staat wel ergens een trap of een laddertje.
Ik zoek wel even op het erf.”

Nu Bernard de schuur uit is, pakt Rietje een tover -
boek uit de kast.

Zij kijkt er vluchtig in.

Zij ontdekt dat er voor de tover - spreuken ook
tover - poeders nodig zijn.

Als zij Bernard hoort aankomen, zet zij het tover -
boek vlug terug.

Bernard zet een ladder tegen de hoge kast.

Hij pakt de vogel - verschrikker van de kast en
geeft die aan Rietje.

“Hier, pak eens aan Rietje?”

Rietje pakt de stok met een rieten kop eraan aan.

Het lijkt niet eens op een vogel - verschrikker.

Bernard lacht: “ha, ha wat een geinig ding, vind jij
dat ook Rietje?

Wij kunnen deze pop leuk versieren.

Ga jij straks mee naar boven om lapjes uit te
zoeken om hem morgen aan te kleden?”

“Oké,” antwoord Rietje.



In Nienkes huisje hollen zij de trap op.
Op de overloop vinden zij de rieten mand.
Zij hebben plezier om de kleding die zij erin vinden.
Het zijn allerlei leuke lapjes om hun vogel -
verschrikker mooi te maken.
Maar zij hebben ook andere spulletjes nodig.
Zoals papier en lijm, naald en draad.

HOOFDSTUK 4 RIETJE SNUFFELT ROND.



Het is een nieuwe dag.
Rietje is als eerst opgestaan, zij haast zich.
"Ik ga de eenden voeren!" roept zij.

Zij pakt het oude brood van het aan - recht en rent ermee naar buiten.

“Kwak, kwak, eendjes! Kom dan! Kom eten!”

Zij strooit haar brood - kruimels tot in de schuur.
Zo lokt zij de eenden naar de schuur.

Zij gooit de rest van het oude brood op de vloer en pakt een tover - boek.

“Wat veel tover - poeders,” zucht zij: “en wat een ver - schillende kleuren!”

Zij pakt een flesje tover - poeder uit de kast.

“Tjonge wat veel tover - spreuken,” denkt zij.

Ik wil iets betoveren.

Ik tover iets leuks en niet iets engs.

Ik wil geen monster te - voor - schijn toveren.

Als Bernard kan toveren kan ik het toch ook?

Dan moet het toch een makkie zijn?”

Zij begint te lezen en ontdekt ineens dezelfde tover - spreuk die Bernard ooit gebruikte voor zijn speel - goed spin.

Rietje weet dat natuurlijk niet, zij was er niet bij.

Maar de woorden in deze spreuk vind zij zo leuk!

Het ziet er uit als een echte tover - spreuk met woorden zoals slijm - zwam en schimmel - draden.

Echt een spreuk voor een boze tover - heks.

Rietje wil een heks zijn.

Zij is zo met haar eigen gedachten bezig dat zij niet hoort dat Bernard haar roept.

Pas als hij zowat in de schuur is, hoort zij hem.

Met het tover - boek vast - gekneld onder haar arm verstoopt zij zich snel.

Het kleine flesje tover - poeder ligt voor haar tenen in haar houten klomp. Dat voelt niet fijn.

Zij staat stok - stijf naast de stalen kast.

Zou Bernard haar kunnen zien?

Bernard kijkt vluchtig in de schuur.

Hij ziet haar niet, dus loopt hij voorbij.

Hij zal zeker naar de groente - tuin lopen.

Nu Bernard niet meer in de buurt is, zet Rietje het tover - boek terug.

Zij strompelt (omdat het flesje in haar klomp zit) naar Nienkes huis.

Als Bernard het huis binnen - loopt, heeft Rietje zich op de wc verstoopt.

Zij doet gauw het flesje in haar broek - zak.

Bernard roept: "tante Nienke!"

"Weet u waar Rietje is?"

Nienke antwoordt: "ik weet het niet, zij zal wel buiten zijn."

"Nee, ee, ik ben hie, ier, ik zit op de wc!"

Bernard roept voor de wc deur: “ik heb de keuken -
tafel buiten - gezet!

Wij kunnen die strooien pop gaan aan - kleden als
jij dat wilt. Pak jij de lappen?”

“Oké!” roept Rietje terug: “ik ga even boven mijn
oude kleding aandoen anders worden mijn schone
kleden vies.

Ik vraag meteen of ik Nienkes naaidoos mag lenen.



Ik kom zo!”

Boven gooit Rietje eerst het flesje tover - poeder in
haar koffer want Bernard mag niets weten.

Even later komt zij buiten met lappen, papier en
stiften en Nienkes naaidoos.

Zij gaan hard aan het werk want zij willen nog deze
middag hun vogel verschrikker af hebben.

HOOFDSTUK 5 RIETJE TOVERT.

De vogel - verschrikker is af.

Bernard zet de vogel verschrikker in de moes - tuin.

Hij vindt de pop er mooi uit - zien.

Zouden de vogels nu weg - blijven?

Zouden zij bang zijn voor de grote pop?

“Rietje!” schreeuwt hij: **“Kom eens kijken!
Onze vogel - verschrikker staat al!”**

Rietje komt niet meteen.

Bernard moet haar binnen ophalen.

“Waar was je nou mee bezig,” zegt hij geërgerd.

“Ik heb mij weer omgekleed,” zegt zij.

“Mijn vuile kleding heb ik uit - gedaan.

Zij zegt niet dat zij het tover-poeder weer in haar zak heeft. Zij loopt met hem mee naar de moestuin.

Daar verzint zij een smoes.

**“De rode linten! Ach Bern, die ben ik vergeten!
Pak jij ze even? Ze liggen bij de andere lappen in
de mand op de over - loop.”**

“Die pop hoeft toch geen linten in zijn haar?

Het is toch een mannetje?

Goed jij je zin, jij kijkt zo zielig. Ik pak ze wel.”

Hij holt weg.

Rietje haalt gauw het flesje tover - poeder uit haar broek - zak.

Zij vergeet dat het poeder eerst met water moet worden gemengd.

Zij strooit het droog over de pop.

Zij weet nog wel de tover - spreuk uit haar hoofd.

***“Geel tover - stof en een snufje blauw poeder,
gemaakt van schimmel - draden en korst- mos,
water - schimmel en slijm - zwam.***

***Haren van de blauwe vos, klaver - bloem
en vezels van de kokos.***

Ik wil dat deze zeven, leven geven!”

...Er gebeurt helemaal niets!!!!

Rietje kijkt sip omdat de pop niet beweegt.

Intussen is Bernard terug.

Hij hijgt: “pft, hier heb jij de linten, modepop!

Ik zag alleen rode. Doe jij ze in zijn haar?”

Rietje trilt van op - winding, zij weet dat zij fout is.

Zij beseft ineens dat zij heel dom was.

Want zij herinnert zich dat zij het poeder met water had moeten mengen.

Wat zal er nu met de pop gebeuren?

Misschien groeit hij, dan wordt het een reus.

Rietje weet niet hoe de tover - kracht kan verdwijnen. Zij is bang dat alles uitkomt.

Zij weet bijna zeker dat zij straks naar huis moet.

Haar handen trillen, toch lukt het haar de linten te strikken.

Plotseling storten enkele grote regen - druppels omlaag.

Bernard rilt ervan, hij zegt: “kom we gaan naar binnen Rietje, het gaat regenen.

We gaan tekenen of een spelletje spelen.

Misschien mogen wij koken, dat is ook leuk.”

Als de kinderen binnen zijn en de vogel - verschrikker langzaam nat wordt, beweegt die opeens. Schokkend komt de pop tot leven.



Het jammert en het steunt. Het wil weg uit de natte moes - tuin. Maar zijn stok zit te diep en te vast in de grond. Hij wrikt en draait net zolang totdat hij omvalt doch dan ligt iedereen allang op bed.

Dan hopst het in paniek naar Nienkes huis. Het laat zich vele malen tegen de buiten - deur vallen.

Pas als de hond blaft komt Nienke haar bed uit. Zo stil mogelijk loopt zij op haar tenen de trap af.

“Is daar iemand?”

Omdat de hond haar blaffend naloopt, hopst de vogel - verschrikker snel terug waar hij vandaan



kwam.

Hij blijft doodstil staan.

Dan ziet hij dat Nienke met een zak - lantaarn in de rondte schijnt. Hij ziet de hond ook.

Wat een eng beest!

Van angst durft hij niet meer van zijn plaats te komen en blijft de hele nacht staan.

Dan komt de zon op.

Als eerst staat Nienke op want

haar dieren moeten worden verzorgd.

Daarna komen de kinderen buiten.

Omdat Bernard aan de strooien pop denkt, rent hij naar de moes - tuin. Rietje volgt langzaam.

Zij is bang dat alles uitkomt omdat zij stiekem tover - poeder stal en het ook heeft gebruikt.
Rietje is blij dat de pop nog op dezelfde plek staat.
Toch wil zij aan Bernard vertellen dat zij ook wilde toveren.

“Bernard? Luister eens?”

“Ja, vertel maar,” glimlacht Bernard.

“Ik, ik heb een flesje gepakt, hier heb jij het.
Uh..., ik heb het over de vogel - verschrikker gestrooid. Wat zal er nu met hem gebeuren?”

Bernard ziet in het flesje nog een restje tover - stof.
Het is geel met enkele blauwe korrels.

“Ach, niks aan de hand.

Dit tover- stof is nog droog en jij weet immers geen tover - spreuken?”

Hij twijfelt hardop: “ik hoop dat het zonder tover - spreuk niet werkt.”

“Maar, maar Bern,” hakkelt Rietje: “ik heb wel een tover - spreuk op - gezegd. Sorry!

Het was een spreuk van schimmel en blauwe slijm of zo. Ik weet hem nu niet meer.”

Bernard schrikt: “dan leeft die pop misschien.

Och nee! Wat heb je gedaan!

Jij bent net zo dom als ik vroeger.

Wij zullen wel naar huis gestuurd worden.”

HOOFDSTUK 6 NIENKE IS BOOS.

Rietje en Bernard hebben een geheim.

Zij vertellen Nienke niet dat Rietje de vogel -
verschrikker heeft betoverd.

Zij willen eerst een tover - spreuk uitzoeken.

Bernard weet dat hij ook tover - poeder nodig heeft.

Als zij de betovering kunnen verbreken zal tante
Nienke niets te weten komen.

Zij hollen naar de schuur.



Maar wat een schrik, de stalen
kast is op slot.

De beide stalen deuren zijn dicht
en zonder sleutel kan de kast niet
open.

Opeens staat Nienke kokend van
woede in de schuur.

“Ja, ja Bernard dat dacht ik al.

Kon jij het weer niet laten?

**Heb jij weer tover - poeder
gebruikt? Wanneer word je**

**eens wijs? Moet mijn zus
Klaartje weer komen om je uit
de nood te redden of oom**

**Govert? Vannacht zag ik jullie vogel -
verschrikker rond - wandelen.”**

Zij krast boos: **“hoe los jij het op Bernard?
Kun jij eigenlijk wel toveren?
Jij blijft voortaan van mijn spullen af zolang jij
niet kunt toveren, hoor je?”**

“Tante N, Nienke?” hakkelt Rietje: **“ik heb het ge,
gedaan. Ik heb tover - poeder ge, gestolen.
Ik heb, heb stiekem een tover - boek uit de kast
gehaald. Het, het spijt mij.”**

**“Bernard lost het maar op, hij had allang de
tover - kunst onder de knie moeten hebben,”**
sist Nienke kwaad. **“Als hij beter zijn best had
gedaan had hij alle tover - boeken uit zijn hoofd
gekend.”**

Nienke geeft Bernard de kast - sleutel en loopt
mopperend weg.

Zij roept nog: **“die pop kan niet blijven leven anders
ontdekken de burens dat ik een heks ben.**

Opschieten, doe je best knul!

**Ik wil dat jij zo snel mogelijk de tover - kracht
ongedaan maakt!”**

Bernard kijkt geschrokken naar de sleutel in zijn
hand. Hij zucht: **“o Rietje, ik weet het echt niet**

meer, ik kan niet alle spreuken onthouden.

Nu moet ik weer alle boeken door - bladeren.

Ik moet een ongedaan - spreuk zoeken.”

De kast - deuren knarsen als Bernard ze opent.
Zuchtend kijkt hij naar alle tover - boeken.
Hij grist een boek uit de kast en leest de eerste spreuk die erin staat:

***“Knarsende scharnieren
Knarsende tanden
Zand dat alles laat gieren,
dat alles laat verzanden.”***

***Gebruik hiervoor regen - boog - poeder en een
snufje gedroogd slakken - slijm.
En zie, alles verandert in zand.***

“Hier heb ik toch niets aan!” reageert hij boos.
Wist ik nog maar die tover - spreuk en welke kleur
tover - poeder ik nodig heb.

Is het soms geel of is het dat paarse poeder?”

“Misschien kan ik je helpen,” oppert Rietje.

**“Ik kan snel lezen. Een ongedaan - spreuk zei jij?
Staat dat erboven?”**

“Nee, dat is het hem juist,” jammert Bernard.

“Het staat in’ de spreuk.

Jakkes’, wij moeten dus alle boeken door - lezen.”

Rietje zucht: **“eigen schuld, dikke bult.**

Dat zeg ik tegen mijzelf hoor Bern!

Had ik dat ding maar niet betoverd.”

Zij pakt een boek en zegt heel zacht: **“ik was ook
zo nieuws - gierig. Ik wilde ook toveren!”**

De kinderen bladeren in de tover - boeken totdat het elf uur in de avond is.

Nienke komt hen uit de schuur halen.

Zij moeten nodig naar bed.

Zij zegt: "ik vind dat jullie genoeg zijn gestraft.

Beloven jullie dat ik jullie voortaan kan vertrouwen?

Ik zal de betovering wel verbreken anders zijn jullie over zes weken nog aan het lezen.

Dan krijgen jullie geen frisse kleur.

Over kleur gesproken. Bernard?

Geef jij het blauwe tover - poeder eens aan?

Als jullie willen blijven wil ik nu jullie excuses horen."

"Het spijt mij tante Nienke!" reageert Rietje oprecht. "Bernard deed niets verkeerd, ik heb het alleen gedaan. Ik zal nooit meer stout zijn, ik kom nooit meer aan uw spullen dat beloof ik u. Mogen wij alstublieft blijven?"

Nienke glimlacht, zij pakt de kinderen bij hun handen en loopt met hen in het pikke - donker naar de moestuin.

"Ha, ha, kijk," grinnikt zij: "hij doet net of hij ons niet ziet. Gaan jullie om hem heen staan anders springt hij weg. Ik gooi het blauwe tover - poeder."

***“Tover - poeder van blauwe regen,
één - dags - bloem en
modder - drab met blauwe gloed.
Maak alles wat fout ging meteen weer goed!”***

Het tover-poeder werkt.

De strooien pop staat roerloos in de tuin - aarde.

“Dat hebben wij goed gedaan, vinden jullie dat ook?” krast Nienke blij terwijl zij in het donker naar huis lopen.

“Jullie gaan nu lekker slapen, dan gaan wij morgen - middag, als jullie lief zijn, naar de dieren - tuin, goed?”

Bernard reageert verheugd: “daar ben ik een tijd niet geweest! Ja alstublieft!”

Rietje roept: “ ja, ja, ik wil ook!”

“Natuurlijk mag jij ook mee, wat dacht jij dan? Jou hier alleen bij de tover - boeken laten?

Grapje hoor, ik vertrouw jou nu wel.

Jij zal het vast nooit meer doen..., toch?”

“Nee tante Nienke, echt niet.”

“Wel - te - rusten tante Nienke,” geeuwt Bernard.

“Tot morgen kinderen, slaap lekker.

Morgen is het weer vroeg dag.”

EINDE.

Lees ook de vorige 11 delen van de heks Nienke serie met Bernard.
Dit is het 135^e gratis e-boek van PetraLouise Muris voor kinderboek-online.nl.